

без да види печената пуйка. Излязъл слугата, взел тепсията, върнал се в дома на господаря си и му разказал всичко, както си е било.

– Който си е без късмет, без късмет ще си остане! – заключил слугата.

Богатият ром казал:

– Вземи сега тепсията обратно, иди у тях, чукни силно по вратата, остави пуйката пред нея и се скрий. Дано този обушар не сглупи пак.

Отишъл слугата, почукал силно на вратата, оставил пуйката и се скрил. Излязъл бедният ром и какво да види – печена пуйка, вкусна, ухаеща, голяма и добре изпечена. Взел я и я внесъл у дома. Оставил я върху масата, а децата като я видяли, заскачали от радост. Никога не били виждали такова нещо. Тъкмо се готвели да седнат да си хапнат и ромът рекъл:

– Истина е, жено, че ако сега седнем, ще се наядем, та чак ще преядем, а утре пак ще гладуваме. Я по-добре, докато още не сме я пипали, да я взема и да я продам на комшията, да взема някой лев, та до края на месеца за хляб поне да има.

Съгласила се жената. Взел ромът печената пуйка и направо при комшията:

– Слушай, комши! Дай ми двадесет лева, пък вземи тази печена пуйка барабар с тепсията. Хем жена ти няма да се мъчи, хем виж колко е ухайна и добре изпечена.

